

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1151/2012**
z dnia 21 listopada 2012 r.
w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych
(Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1)

zmienione przez:

			Dziennik Urzędowy		
			nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r.		L 95	1	7.4.2017
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r.		L 435	262	6.12.2021

sprostowane przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 40 (2017/625)

▼B**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) NR 1151/2012**

z dnia 21 listopada 2012 r.

w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków
spożywczych

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE*Artykuł 1***Cele**

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest wspieranie producentów produktów rolnych i środków spożywczych w informowaniu kupujących i konsumentów o cechach produktów i środków spożywczych i związanej z nimi produkcji rolnej by tym samym zapewnić:

- a) uczciwą konkurencję – rolnikom i producentom produktów rolnych i środków spożywczych mających cechy i właściwości stanowiące wartość dodaną;
- b) dostęp konsumentów do wiarygodnych informacji na temat tych produktów;
- c) przestrzeganie praw własności intelektualnej; oraz
- d) integralność rynku wewnętrznego.

Środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają za zadanie wspierać działalność rolno-przetwórczą oraz systemy rolne związane z produktami wysokiej jakości, by przyczynić się w ten sposób do osiągnięcia celów polityki rozwoju obszarów wiejskich.

2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się systemy jakości, które stanowią podstawę do określania oraz – w stosownych przypadkach – ochrony nazw i określeń, które w szczególności wskazują lub opisują produkty rolne charakteryzujące się:

- a) cechami stanowiącymi wartość dodaną; lub

▼M2

- b) właściwościami stanowiącymi wartość dodaną wynikającymi z metod produkcji rolnej lub przetwarzania wykorzystywanych przy ich produkcji lub wynikającymi z miejsca ich produkcji lub wprowadzenia do obrotu lub ich ewentualnego przyczyniania się do zrównoważonego rozwoju.

▼B*Artykuł 2***Zakres stosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu oraz inne produkty rolne i środki spożywcze wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Aby uwzględnić zobowiązania międzynarodowe lub nowe metody produkcji i surowce, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 56, w celu uzupełniania wykazu produktów zamieszczonego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Produkty te muszą być ściśle powiązane z produktami rolnymi lub gospodarką wiejską.

▼ M2

2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do napojów spirytusowych ani produktów sektora wina zdefiniowanych w załączniku VII część II do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem octów winnych.

3. Rejestracje dokonane zgodnie z art. 52 pozostają bez uszczerbku dla obowiązku producentów zapewnienia zgodności z innymi przepisami Unii, w szczególności z przepisami dotyczącymi wprowadzania produktów do obrotu i etykietowania żywności.

▼ B

4. Do systemów jakości ustanowionych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾.

*Artykuł 3***Definicje**

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „systemy jakości” oznaczają systemy ustanowione na mocy tytułów II, III i IV;
- 2) „grupa” oznacza dowolne stowarzyszenie, niezależnie od jego formy prawnej, skupiające głównie producentów lub przetwórców, których działalność związana jest z tym samym produktem;
- 3) „tradycyjny” oznacza udokumentowany jako będący w użyciu na rynku krajowym przez okres umożliwiający przekaz z pokolenia na pokolenie; okres ten ma wynosić co najmniej 30 lat;
- 4) „etykietowanie” oznacza wszelkie wyrazy, dane szczegółowe, znaki towarowe, nazwy handlowe, ilustracje lub symbole odnoszące się do środków spożywczych i umieszczone na jakimkolwiek opakowaniu, dokumencie, uwadze, etykiecie, obwódce lub pierścieniu towarzyszącym lub odnoszącym się do takiego środka spożywczego;
- 5) „specyficzny charakter” w odniesieniu do produktu oznacza charakterystyczne właściwości procesu produkcji, które wyraźnie wyróżniają dany produkt spośród innych podobnych produktów należących do tej samej kategorii;
- 6) „terminy rodzajowe” oznaczają nazwy produktów, które – mimo, iż dotyczą miejsca, regionu lub kraju, w którym dany produkt został pierwotnie wytworzony lub wprowadzony na rynek – zostały przyjęte jako nazwy zwyczajowe danego produktu w Unii;
- 7) „etap produkcji” oznacza produkcję, przetwarzanie lub przygotowanie;
- 8) „produkty przetworzone” oznaczają środki spożywcze uzyskane w wyniku przetworzenia produktów nieprzetworzonych. Produkty przetworzone mogą zawierać składniki, które są niezbędne do ich wyprodukowania lub do nadania im specyficznego charakteru.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

▼B

TYTUŁ II

**CHRONIONE NAZWY POCHODZENIA I CHRONIONE OZNACZENIA
GEOGRAFICZNE***Artykuł 4***Cel**

Ustanawia się system chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, tak aby wesprzeć producentów wyrobów związanych z danym obszarem geograficznym poprzez:

- a) zagwarantowanie godziwych dochodów z tytułu właściwości wytwarzanych przez nich produktów;
- b) zapewnienie jednolitej ochrony nazw jako jednego z praw własności intelektualnej na terytorium Unii;
- c) udostępnienie konsumentom jasnych informacji na temat właściwości stanowiących wartość dodaną produktów.

*Artykuł 5***Wymogi dotyczące nazwy pochodzenia i oznaczeń geograficznych****▼M2**

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „nazwa pochodzenia” to nazwa, która może być tradycyjnie używaną nazwą, którą określa się produkt:

- a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub, w szczególnych przypadkach, kraju;
- b) którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą szczególnego środowiska geograficznego, na które składają się właściwe dla niego czynniki naturalne i ludzkie; oraz
- c) którego wszystkie etapy produkcji odbywają się na określonym obszarze geograficznym.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „oznaczenie geograficzne” to nazwa, w tym tradycyjnie używana nazwa, którą określa się produkt:

- a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub kraju;
- b) którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna w głównej mierze wynika z jego pochodzenia geograficznego; oraz
- c) którego przynajmniej jeden etap produkcji odbywa się na określonym obszarze geograficznym.

▼B

3. Niezależnie od ust. 1 niektóre nazwy traktuje się jako nazwy pochodzenia, nawet jeżeli surowce do odnośnych produktów pochodzą z obszaru geograficznego większego lub różniącego się od określanego obszaru geograficznego, pod warunkiem że:

- a) został określony obszar wytwarzania tych surowców;
- b) istnieją specjalne warunki wytwarzania tych surowców;
- c) istnieje system kontroli zapewniający przestrzeganie warunków, o których mowa w lit. b); oraz

▼B

- d) dana nazwa pochodzenia była uznawana za nazwę pochodzenia w kraju, z którego się wywodzi, przed dniem 1 maja 2004 r.

Na potrzeby niniejszego ustępu za surowce uznaje się wyłącznie żywe zwierzęta, mięso i mleko.

4. Aby uwzględnić specyficzny charakter wytwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w odniesieniu do pochodzenia paszy w przypadku nazwy pochodzenia.

Ponadto, aby uwzględnić specyficzny charakter niektórych produktów lub obszarów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w związku z ubojem zwierząt lub pochodzeniem surowców.

Te ograniczenia i odstępstwa powinny uwzględniać, w oparciu o obiektywne kryteria, jakość lub praktykę i uznaną wiedzę praktyczną lub czynniki naturalne.

Artykuł 6

Charakter nazwy rodzajowej, konflikty z nazwami odmian roślin i ras zwierząt, z homonimami i znakami towarowymi

1. Nazw rodzajowych nie rejestruje się jako chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych.

▼M2

2. Nazwa nie może zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeżeli koliduje ona z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt, przez co istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd konsumentów co do prawdziwego pochodzenia produktu lub pomylenia produktów noszących zarejestrowaną nazwę z daną odmianą lub rasą.

Warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, ocenia się w odniesieniu do faktycznego używania nazw kolidujących ze sobą, w tym używania nazwy danej odmiany roślin lub rasy zwierząt poza obszarem jej pochodzenia oraz używania nazwy odmiany roślin chronionej na podstawie innego prawa własności intelektualnej.

▼B

3. W przypadku wniosku o rejestrację nazwy, która jest w całości lub w części homonimiczna w stosunku do nazwy figurującej już w rejestrze ustanowionym na mocy art. 11, nazwa ta nie może zostać zarejestrowana, chyba że między homonimem rejestrowanym w drugiej kolejności a nazwą wpisaną już do rejestru istnieje wystarczające rozróżnienie w sferze lokalnej i tradycyjnej praktyki dotyczące warunków ich stosowania i prezentacji, przy czym należy uwzględnić potrzebę zapewnienia równego traktowania producentów i niewprowadzania w błąd konsumentów.

Nie rejestruje się homonimicznej nazwy wprowadzającej w błąd konsumenta, prowadzącej go do przekonania, że produkty pochodzą z innego obszaru, nawet jeżeli nazwa ta odpowiada rzeczywistemu terytorium, regionowi lub miejscu pochodzenia danych produktów.

4. W przypadku wniosku o rejestrację nazwy jako nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, nazwa ta nie zostaje zarejestrowana, jeżeli – przy uwzględnieniu renomy danego znaku towarowego, jego powszechnej znajomości oraz okresu, przez jaki jest on używany – rejestracja nazwy podanej we wniosku jako nazwy pochodzenia lub oznaczenie geograficzne mogłaby wprowadzić w błąd konsumentów, co do prawdziwej tożsamości produktu.

▼ B*Artykuł 7***Specyfikacja produktu**

1. Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) nazwę, która ma zostać objęta ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, w formie stosowanej w handlu lub w języku potocznym, wyłącznie w językach, które są lub dawniej były używane do opisu tego konkretnego produktu na określonym obszarze geograficznym;
 - b) opis produktu, obejmujący – w stosownych przypadkach – surowce, a także główne fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne cechy produktu;
 - c) definicję obszaru geograficznego określonego na podstawie związku, o którym mowa w lit. f) ppkt (i) lub (ii) niniejszego ustępu oraz – w stosownych przypadkach – szczegółowe informacje świadczące o spełnieniu wymogów art. 5 ust. 3;
 - d) dowody potwierdzające, że produkt pochodzi z określonego obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 2;
 - e) opis metod pozyskiwania produktu oraz – w stosownych przypadkach – autentycznych i niezmiennych lokalnych metod, a także informacje dotyczące pakowania, jeżeli grupa składająca wniosek zdecyduje o ich uwzględnieniu i przedstawi wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie, dlaczego zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na określonym obszarze geograficznym, z uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług;

▼ M2

- f) szczegółowe informacje określające następujące kwestie:
 - (i) w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia – związek między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 1; szczegółowe informacje dotyczące czynników ludzkich w tym środowisku geograficznym mogą być w stosownych przypadkach ograniczone do opisu gospodarowania glebami i krajobrazem, praktyk uprawy lub innego wkładu ludzkiego w zachowanie naturalnych czynników środowiska geograficznego, o którym mowa w przywołanym ustępie;
 - (ii) w odniesieniu do chronionego oznaczenia geograficznego – związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 2;;

▼ B

- g) nazwy i adresy organów lub, o ile są dostępne, nazwy i adresy jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu na mocy art. 37 oraz ich szczegółowe zadania;
- h) wszelkie szczegółowe zasady dotyczące etykietowania danego produktu.

▼ M2

Specyfikacja produktu może zawierać opis tego, w jaki sposób nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju.

▼B

2. Aby zagwarantować, że informacje zawarte w specyfikacjach produktów są istotne i konkretne, Komisja jest uprawniona zgodnie z art. 56 do przyjmowania aktów delegowanych ustanawiających przepisy ograniczające zakres informacji zawartych w specyfikacjach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, gdy takie ograniczenie jest niezbędne, by uniknąć zbyt obszernych wniosków o rejestrację.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące formatu specyfikacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

*Artykuł 8***Treść wniosków o rejestrację**

1. Wniosek o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego zgodnie z art. 49 ust. 2 lub 5, zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę i adres grupy składającej wniosek oraz organów lub, o ile są dostępne, jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu;
- b) specyfikację produktu, o której mowa w art. 7;
- c) jednolity dokument, w którym uwzględnia się następujące informacje:
 - (i) główne punkty specyfikacji produktu: nazwę, opis produktu, w tym – w stosownych przypadkach – szczegółowe zasady dotyczące pakowania i etykietowania, oraz zwięzłą definicję obszaru geograficznego;
 - (ii) opis związku między produktem a środowiskiem geograficznym lub pochodzeniem geograficznym, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, w zależności od przypadku, w tym – w stosownych przypadkach – włącznie z elementami szczególnymi opisu produktu lub metody produkcji, które uzasadniają ten związek.

Wniosek, o którym mowa w art. 49 ust. 5, zawiera ponadto dowód świadczący o tym, że nazwa danego produktu jest chroniona w jego kraju pochodzenia.

2. Dokumentacja wniosku, o której mowa w art. 49 ust. 4, obejmuje:

- a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;
- b) jednolity dokument, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu;
- c) oświadczenie państwa członkowskiego, że uznało ono wniosek złożony przez grupę i będący przedmiotem pozytywnej decyzji za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i przepisach przyjętych na jego mocy;
- d) odesłanie do publikacji specyfikacji produktu.

*Artykuł 9***Tymczasowa ochrona krajowa**

Państwo członkowskie może – wyłącznie na zasadzie tymczasowej – przyznać danej nazwie ochronę na szczeblu krajowym na mocy niniejszego rozporządzenia, ze skutkiem od dnia, w którym w Komisji został złożony wniosek o rejestrację.

▼B

Tego rodzaju ochrona na szczeblu krajowym ustaje z dniem, w którym podjęta zostaje decyzja w sprawie rejestracji na mocy niniejszego rozporządzenia albo wniosek zostaje wycofany.

W przypadku gdy nazwa nie zostanie zarejestrowana na mocy niniejszego rozporządzenia, za konsekwencje takiej ochrony na szczeblu krajowym odpowiada wyłącznie zainteresowane państwo członkowskie.

Środki podejmowane przez państwa członkowskie na mocy akapitu pierwszego wywołują skutki jedynie na szczeblu krajowym i nie mają wpływu na handel wewnątrzunijny lub międzynarodowy.

*Artykuł 10***Podstawy sprzeciwu**

1. ►**M2** Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1, jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy Komisja otrzyma je w terminie określonym w tym ustępie, oraz jeżeli: ◄

- a) wykazano w nim niezgodność z warunkami, o których mowa w art. 5 i art. 7 ust. 1;
- b) wykazano w nim, że rejestracja proponowanej nazwy byłaby sprzeczna z art. 6 ust. 2, 3 lub 4;
- c) wykazano w nim, że rejestracja proponowanej nazwy zagrażałaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy lub znaku towarowego albo istnieniu produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu przez okres co najmniej pięciu lat przed datą publikacji przewidzianą w art. 50 ust. 2 lit. a); lub
- d) przedstawiono w nim szczegółowe informacje, na podstawie których można wnioskować, że nazwa, której dotyczy wniosek o rejestrację, jest nazwą rodzajową.

2. Podstawy sprzeciwu podlegają ocenie w odniesieniu do terytorium Unii.

*Artykuł 11***Rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, ustanawiając i aktualizując powszechnie dostępny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych uznanych na mocy niniejszego systemu.

2. Do rejestru można wpisywać oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na mocy porozumień międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiająca się strona. Nazwy te wpisywane są do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w wymienionych porozumieniach zostały one wyraźnie oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące kształtu i treści tego rejestru. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

▼B

4. Komisja upowszechnia i regularnie aktualizuje wykaz umów międzynarodowych, o których mowa w ust. 2, oraz wykaz oznaczeń geograficznych chronionych na mocy tych umów.

*Artykuł 12***Nazwy, symbole i oznaczenia**

1. Chronione nazwy pochodzenia oraz chronione oznaczenia geograficzne mogą być wykorzystywane przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją.

2. Ustanawia się symbole unijne służące popularyzacji chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.

▼M2

3. W przypadku produktów pochodzących z Unii, które wprowadzane są na rynek pod chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym zarejestrowanym zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, na etykietach i w materiałach reklamowych muszą znajdować się związane z nimi symbole unijne. Wymogi dotyczące etykietowania określone w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w odniesieniu do prezentacji obowiązkowych danych szczegółowych mają zastosowanie do zarejestrowanej nazwy produktu. Na etykietach można umieścić określenia „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” lub odpowiednie skróty: „ChNP” lub „ChOG”.

▼B

4. Ponadto na etykietach można umieścić również: przedstawienia graficzne obszaru geograficznego pochodzenia, o którym mowa w art. 5, oraz tekst, elementy graficzne lub symbole odnoszące się do państwa członkowskiego lub regionu, w którym znajduje się obszar geograficzny pochodzenia.

5. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE, na etykietach można umieszczać znaki wspólne wskazujące pochodzenie geograficzne, o których mowa w art. 15 dyrektywy 2008/95/WE, wraz z określeniem „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”.

6. W przypadku produktów pochodzących z państw trzecich wprowadzanych na rynek pod nazwą wpisaną do rejestru, na etykietach można umieścić oznaczenia, o których mowa w ust. 3, lub powiązane z nimi symbole unijne.

7. Aby zapewnić konsumentom dostęp do właściwych informacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56 ustanawiających symbole unijne.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające parametry techniczne symboli i oznaczeń unijnych oraz zasady ich umieszczania na produktach wprowadzanych na rynek, jako chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne, włącznie z zasadami dotyczącymi właściwych wersji językowych, które należy stosować. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

▼B*Artykuł 13***Ochrona**

1. Zarejestrowane nazwy są chronione przed:

▼M2

- a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli stosowanie tej nazwy stanowi wykorzystywanie, osłabianie lub umniejszanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;

▼B

- b) wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktów lub usług lub jeśli chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszą jej określenia takie jak: „styl”, „typ”, „metoda”, „zgodnie z recepturą stosowaną”, „imitacja” i tym podobne, w tym jeśli produkty te są wykorzystywane jako składnik;
- c) wszelkimi innymi fałszywymi lub mylącymi wskazaniem odnoszącymi się do pochodzenia, charakteru lub podstawowych właściwości produktu, które są podane na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego produktu oraz opakowaniem produktu w pojemnik mogący przekazać fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;
- d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Jeżeli w chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym zawarta jest nazwa produktu uznawana za nazwę rodzajową, korzystania z tej nazwy rodzajowej nie uznaje się za sprzeczne z akapitem pierwszym lit. a) lub b).

2. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się nazwami rodzajowymi.

3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe, aby zapobiegać niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w ust. 1, lub powstrzymywać je w odniesieniu do produktów, które są produkowane lub wprowadzane do obrotu w tym państwie członkowskim.

W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za podejmowanie tych kroków zgodnie z procedurami określonymi przez każde poszczególne państwo członkowskie.

Organy te muszą dawać odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności i dysponować wykwalifikowanym personelem oraz zasobami koniecznymi do wykonywania swych funkcji.

▼M2

4. Ochronę, o której mowa w ust. 1, obejmuje się również:
 - a) towary wprowadzane na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii; oraz
 - b) towary sprzedawane na odległość, na przykład za pośrednictwem handlu elektronicznego.

▼M2

W przypadku towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na tym obszarze, grupa lub inny podmiot upoważniony do stosowania chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego jest uprawniony do tego, by uniemożliwić osobom trzecim wprowadzanie do Unii drogą handlową towarów, bez dopuszczania ich do swobodnego obrotu, jeżeli towary te, w tym ich opakowania, pochodzą z państw trzecich i zostały opatrzone bez zezwolenia chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym.

▼B*Artykuł 14***Związki między znakami towarowymi, nazwami pochodzenia i oznaczeniami geograficznymi**

1. Jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia zarejestrowano nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, odmawia się rejestracji znaku towarowego, którego stosowanie byłoby sprzeczne z art. 13 ust. 1 i który odnosi się do tego samego rodzaju produktu, w przypadku gdy wniosek o rejestrację tego znaku towarowego został złożony po terminie złożenia w Komisji wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

Przepisy niniejszego ustępu stosuje się niezależnie od przepisów dyrektywy 2008/95/WE.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 4, znak towarowy, którego stosowanie jest sprzeczne z art. 13 ust. 1, w odniesieniu do którego – w dobrej wierze – złożono wniosek, dokonano rejestracji lub – jeżeli stosowne prawodawstwo dopuszcza taką możliwość – nabyto go przez używanie na terytorium Unii przed datą przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu w odniesieniu do tego samego produktu, a okres jego używania może być przedłużany niezależnie od rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub wygaśnięcia na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ lub dyrektywy 2008/95/WE. W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie zarówno chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, jak i odpowiednich znaków towarowych.

*Artykuł 15***Okresy przejściowe dla stosowania chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych**

1. Bez uszczerbku dla art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyznające okres przejściowy do pięciu lat, by w przypadku produktów pochodzących z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, których nazwa składa się z nazwy będącej w sprzeczności z art. 13 ust. 1 lub zawiera taką nazwę, umożliwić dalsze stosowanie oznaczenia, z którym zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że w dopuszczalnym oświadczeniu o sprzeciwie na mocy art. 49 ust. 3 lub art. 51 wykazano, że:

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1.

▼B

- a) rejestracja tej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy; lub
- b) produkty te znajdują się na rynku w sposób zgodny z prawem pod tą nazwą na danym terytorium od co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji przewidzianej w art. 50 ust. 2 lit. a).

▼M2

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2, z wyjątkiem przypadków, w których wniesiono dopuszczalne oświadczenie o sprzeciwie na mocy art. 49 ust. 3.

▼B

2. ►**M2** Bez uszczerbku dla art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przedłużające do nie więcej niż 15 lat okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w należycie uzasadnionych przypadkach, jeżeli wykazano, że: ◀

- a) oznaczenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, było używane zgodnie z prawem w sposób konsekwentny i sprawiedliwy przez okres co najmniej 25 lat, zanim wniosek o rejestrację został przedłożony Komisji;
- b) korzystanie z oznaczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nigdy nie było podyktowane chęcią odniesienia korzyści z renomy zarejestrowanej nazwy oraz wykazano, że nie doszło do wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia danego produktu ani nie było takiego zagrożenia.

Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

3. Przy stosowaniu nazwy, o której mowa w ust. 1 i 2, na etykiecie umieszcza się wyraźne i widoczne oznaczenie kraju pochodzenia.

4. Aby pokonać okresowe trudności w osiągnięciu długoterminowego celu, jakim jest zapewnienie przestrzegania specyfikacji przez wszystkich producentów na danym obszarze, państwo członkowskie może przyznać okres przejściowy do 10 lat ze skutkiem od dnia złożenia w Komisji wniosku, pod warunkiem że dane podmioty wprowadzają przedmiotowy produkt na rynek w sposób zgodny z prawem, stosując przedmiotowe nazwy nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku w organach tych państw członkowskich, oraz że podniosły tę kwestię podczas krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 49 ust. 3.

Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego odnoszących się do obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, z wyjątkiem procedury sprzeciwu.

Takie okresy przejściowe są wymieniane w dokumentacji wniosku, o której mowa w art. 8 ust. 2.

*Artykuł 16***Przepisy przejściowe**

1. Nazwy wpisane do rejestru przewidzianego w art. 7 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 zostają automatycznie wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie specyfikacje produktu uznaje się za specyfikacje produktów, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia. Wszelkie szczególne przepisy przejściowe związane z tymi rejestracjami nadal pozostają w mocy.

▼B

2. Aby chronić prawa i uzasadnione interesy przedmiotowych producentów lub zainteresowanych stron, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych dotyczących dodatkowych przepisów przejściowych.

3. Niniejsze rozporządzenie nie narusza jakiegokolwiek prawa współistnienia uznanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 510/2006 w stosunku do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, z jednej strony, oraz znaków towarowych, z drugiej.

▼M2*Artykuł 16a***Istniejące oznaczenia geograficzne aromatyzowanych produktów sektora wina**

Nazwy wpisane do rejestru ustanowionego na mocy art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 ⁽¹⁾ są automatycznie wpisywane do rejestru, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia, jako chronione oznaczenia geograficzne. Odpowiednie specyfikacje uznaje się za specyfikacje na potrzeby art. 7 niniejszego rozporządzenia.

▼B

TYTUŁ III

GWARANTOWANE TRADYCYJNE SPECJALNOŚCI*Artykuł 17***Cel**

System gwarantowanych tradycyjnych specjalności ustanawia się w celu chronienia tradycyjnych metod produkcji i przepisów kulinarnych przez wspieranie producentów produktów tradycyjnych we wprowadzaniu tych produktów na rynek i informowaniu konsumentów o cechach tradycyjnych przepisów kulinarnych i produktów stanowiących wartość dodaną.

*Artykuł 18***Kryteria**

1. Nazwa kwalifikuje się do zarejestrowania jako gwarantowana tradycyjna specjalność, jeżeli opisuje ona określony produkt lub środek spożywczy, który:

- a) otrzymano z zastosowaniem sposobu produkcji, przetwarzania lub składu odpowiadającego tradycyjnej praktyce w odniesieniu do tego produktu lub środka spożywczego; lub
- b) został wytworzony z surowców lub składników, które są tradycyjnie stosowane.

2. Aby nazwa mogła zostać zarejestrowana, jako gwarantowana tradycyjna specjalność musi ona:

- a) być tradycyjnie stosowana w odniesieniu do określonego produktu; lub

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14).

▼B

b) oznaczać tradycyjny lub specyficzny charakter danego produktu.

3. Jeżeli w procedurze sprzeciwu na mocy art. 51 wykazano, że nazwa jest również używana w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, aby rozróżnić porównywalne produkty lub produkty mające tę samą lub podobną nazwę, w decyzji o rejestracji podjętej zgodnie z art. 52 ust. 3 można przewidzieć, że nazwie gwarantowanej tradycyjnej specjalności towarzyszy oświadczenie „wytworzono zgodnie z tradycją ...”, bezpośrednio po którym umieszczona jest nazwa kraju lub regionu.

4. Nazwy nie można zarejestrować, jeżeli odnosi się ona jedynie do właściwości o charakterze ogólnym mających zastosowanie wobec szeregu produktów, lub do właściwości przewidzianych przez określone prawodawstwo unijne.

5. W celu zagwarantowania sprawnego funkcjonowania przedmiotowego systemu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych dotyczących dodatkowego uszczegółowienia kryteriów kwalifikowalności wymienionych w niniejszym artykule.

*Artykuł 19***Specyfikacja produktu**

1. Gwarantowana tradycyjna specjalność zawiera następujące informacje:

- a) nazwę będącą przedmiotem wniosku o rejestrację we właściwych wersjach językowych;
- b) opis produktu, w tym jego główne cechy fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne, wskazujące na specyficzny charakter produktu;
- c) opis metody produkcji, której przestrzegać muszą producenci, w tym – w stosownych przypadkach – charakteru i cech wykorzystywanych surowców lub składników, oraz metody przygotowania produktu; oraz
- d) główne elementy stanowiące o tradycyjnym charakterze produktu.

2. W celu zagwarantowania, że informacje zawarte w specyfikacjach produktów są istotne i konkretne, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających przepisy ograniczające informacje zawarte w specyfikacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie ograniczenie jest konieczne do uniknięcia przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające zasady dotyczące formy specyfikacji. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

*Artykuł 20***Treść wniosków o rejestrację**

1. Wniosek o rejestrację nazwy, jako gwarantowanej tradycyjnej specjalności, o którym mowa w art. 49 ust. 2 lub 5, zawiera następujące informacje:

- a) nazwę i adres grupy składającej wniosek;

▼B

- b) specyfikację produktu, o której mowa w art. 19.
- 2. Dokumentacja wniosku, o której mowa w art. 49 ust. 4, obejmuje:
 - a) elementy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; oraz
 - b) oświadczenie państwa członkowskiego stwierdzające, że uznało ono wniosek złożony przez grupę i kwalifikujący się do wydania pozytywnej decyzji za spełniający wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i przepisach przyjętych na jego mocy.

*Artykuł 21***Podstawy do sprzeciwu****▼M2**

- 1. Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, o którym mowa w art. 51 ust. 1, jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy Komisja otrzyma je przed wygaśnięciem stosownego terminu oraz gdy:

▼B

- a) przedstawiono w nim należycie uzasadnione powody świadczące o tym, że proponowana rejestracja jest niezgodna z warunkami niniejszego rozporządzenia; lub
- b) wykazuje ono, że stosowanie nazwy jest zgodne z prawem, szeroko znane i jest gospodarczo znaczące w przypadku podobnych produktów rolnych lub środków spożywczych.
- 2. Kryteria, o których mowa w ust. 1 lit. b), ocenia się w odniesieniu do terytorium Unii.

*Artykuł 22***Rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności**

- 1. Komisja, bez stosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające i aktualizujące powszechnie dostępny rejestr gwarantowanych tradycyjnych specjalności uznanych na mocy niniejszego systemu.
- 2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące formy i treści tego rejestru. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

*Artykuł 23***Nazwy, symbole i oznaczenia**

- 1. Nazwa zarejestrowana jako gwarantowana tradycyjna specjalność może być wykorzystywana przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją.
- 2. Ustanawia się symbol unijny służący do reklamowania systemu gwarantowanych tradycyjnych specjalności.

▼M2

- 3. W przypadku produktów pochodzących z Unii, które wprowadza się na rynek jako gwarantowane tradycyjne specjalności zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na etykietach i w materiałach reklamowych – bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu – umieszcza się symbol, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Wymogi dotyczące etykietowania określone w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 w odniesieniu do prezentacji obowiązkowych danych szczegółowych mają zastosowanie do zarejestrowanej nazwy produktu. Na etykiecie można umieścić oznaczenie „gwarantowana tradycyjna specjalność” lub odpowiadający mu skrót „GTS”.

▼ M2

W przypadku gwarantowanych tradycyjnych specjalności produkowanych poza terytorium Unii umieszczenie symbolu na etykiecie jest fakultatywne.

▼ B

4. Aby zagwarantować, że konsumenci otrzymują właściwe informacje, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających symbol unijny.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określać parametry techniczne unijnego symbolu i oznaczenia oraz zasady ich wykorzystywania na produktach opatrzonych nazwą „gwarantowana tradycyjna specjalność”, łącznie z właściwymi wersjami językowymi, które należy stosować. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

*Artykuł 24***Ograniczenie stosowania zarejestrowanych nazw****▼ M2**

1. Zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, w tym w odniesieniu do produktów wykorzystywanych jako składniki, oraz przed wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzić konsumentów w błąd.

▼ B

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby opisy handlowe stosowane na szczeblu krajowym nie prowadziły do mylenia stosownych nazw z nazwami, które są zarejestrowane.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące ochrony gwarantowanych tradycyjnych specjalności. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

▼ M2

4. Ochroną, o której mowa w ust. 1, obejmuje się również towary sprzedawane na odległość, na przykład za pośrednictwem handlu elektronicznego.

*Artykuł 24a***Okresy przejściowe w stosowaniu gwarantowanych tradycyjnych specjalności**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyznające okres przejściowy trwający nie dłużej niż pięć lat, by w przypadku produktów, których nazwa składa się z nazwy sprzecznej z art. 24 ust. 1 lub zawiera taką nazwę, umożliwić dalsze stosowanie nazwy, pod którą znajdują się one w obrocie, pod warunkiem że w dopuszczalnym oświadczeniu o sprzeciwie na podstawie art. 49 ust. 3 lub art. 51 wykazano, że nazwa ta była legalnie stosowana na rynku Unii przez co najmniej pięć lat poprzedzających datę publikacji przewidzianą w art. 50 ust. 2 lit. b).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2, z wyjątkiem przypadków, w których wniesiono dopuszczalne oświadczenie o sprzeciwie na mocy art. 49 ust. 3.

Artykuł 25

Przepisy przejściowe

1. Nazwy zarejestrowane zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006 zostają automatycznie wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie specyfikacje są traktowane, jako specyfikacje, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia. Wszelkie szczególne przepisy przejściowe związane z tymi rejestracjami nadal obowiązują.

2. Nazwy zarejestrowane zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 509/2006, w tym nazwy zarejestrowane na podstawie wniosków, o których mowa w art. 58 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, można nadal stosować na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 509/2006 do dnia 4 stycznia 2023 r., chyba że państwa członkowskie stosują procedurę, o której mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia.

3. Aby chronić prawa i uzasadnione interesy przedmiotowych producentów lub zainteresowanych stron, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających dodatkowe przepisy przejściowe.

Artykuł 26

Procedura uproszczona

1. Na wniosek danej grupy państwo członkowskie może przedstawić Komisji, nie później niż dnia 4 stycznia 2016 r., nazwy gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które są zarejestrowane zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 509/2006 oraz które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

Przed przedstawieniem danej nazwy państwo członkowskie inicjuje procedurę sprzeciwu zdefiniowaną w art. 49 ust. 3 i 4.

Jeżeli podczas tej procedury zostanie wykazane, że przedmiotowa nazwa jest również wykorzystywana w odniesieniu do porównywalnych produktów lub produktów mających tę samą lub podobną nazwę, nazwa ta może zostać uzupełniona terminem identyfikującym jej tradycyjny lub specyficzny charakter.

Grupa z państwa trzeciego może przedstawić takie nazwy Komisji bezpośrednio albo za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego.

2. Komisja publikuje nazwy, o których mowa w ust. 1 wraz ze specyfikacjami dla każdej takiej nazwy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w ciągu dwóch miesięcy od ich otrzymania.

3. Zastosowanie mają art. 51 i 52.

4. Po zakończeniu procedury sprzeciwu Komisja w stosownych przypadkach dostosowuje wpisy do rejestru określonego w art. 22. Za odpowiednie specyfikacje uznaje się specyfikacje, o których mowa w art. 19.

TYTUŁ IV

OKREŚLENIA JAKOŚCIOWE STOSOWANE FAKULTATYWNIE

Artykuł 27

Cel

Ustanawia się system określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie, którego celem jest ułatwienie przekazywania przez producentów na rynku wewnętrznym informacji o cechach i właściwościach stanowiących wartość dodaną produktów rolnych.

Artykuł 28

Przepisy krajowe

Państwa członkowskie mogą utrzymać krajowe przepisy dotyczące określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie nieobjętych niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że takie przepisy są zgodne z prawem unijnym.

Artykuł 29

Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie

1. Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie spełniają następujące kryteria:

- a) określenie nawiązuje do cechy co najmniej jednej kategorii produktów lub właściwości produkcji rolnej lub procesu przetwarzania, które mają zastosowanie na konkretnych obszarach;
- b) stosowanie określenia przydaje wartości dodanej danemu produktowi w porównaniu z produktami podobnego rodzaju; oraz
- c) określenie ma wymiar europejski.

2. Z niniejszego systemu wyklucza się te określenia jakościowe stosowane fakultatywnie, które opisują właściwości techniczne produktu w celu zastosowania obowiązkowych norm handlowych i których celem nie jest informowanie konsumentów o tych właściwościach produktów.

3. Określenia jakościowe stosowane fakultatywnie wykluczają określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, które wspierają i uzupełniają specyficzne normy handlowe określone na podstawie sektorowej lub na podstawie kategorii produktu.

4. Aby uwzględnić specyficzny charakter niektórych sektorów, a także oczekiwania konsumentów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających szczegółowe przepisy dotyczące kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające wszelkie środki dotyczące form, procedur i innych szczegółów technicznych, konieczne do stosowania niniejszego tytułu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

6. Przy przyjmowaniu aktów delegowanych lub wykonawczych zgodnie z ust. 4 i 5 niniejszego artykułu Komisja uwzględni wszelkie stosowne normy międzynarodowe.

*Artykuł 30***Zastrzeżenia i zmiany**

1. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów, rozwój wiedzy naukowej i technicznej, sytuację na rynku oraz zmiany w zakresie norm handlowych i norm międzynarodowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych dotyczących zastrzeżenia dodatkowego określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie i ustanawiających warunki jego stosowania.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach i w celu uwzględnienia odpowiedniego stosowania dodatkowego określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających zmiany warunków stosowania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

*Artykuł 31***Produkty górskie**

1. Określenie „produkt górski” ustanawia się, jako określenie jakościowe stosowane fakultatywnie.

Określenie to jest stosowane wyłącznie do opisu przeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu, w odniesieniu do których:

- a) zarówno surowce, jak i pasza dla zwierząt gospodarskich pochodzą przede wszystkim z obszarów górskich;
- b) w przypadku produktów przetwarzanych przetwarzanie odbywa się również na obszarach górskich.

2. Na potrzeby niniejszego artykułu obszary górskie w Unii to obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999. W stosunku do produktów z państw trzecich obszary górskie to obszary oficjalnie określone jako obszary górskie przez państwo trzecie lub te, które spełniają kryteria równoważne kryteriom wymienionym w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

3. W należycie uzasadnionych przypadkach i po to, by uwzględnić naturalne ograniczenia wpływające na produkcję rolną w obszarach górskich, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających odstępstwa od warunków stosowania, o których mowa ust. 1 niniejszego artykułu. W szczególności Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego ustanawiającego warunki, na jakich dozwolone jest, by surowce lub pasze pochodziły spoza obszarów górskich, warunki, na jakich dozwolone jest przetwarzanie produktów poza obszarami góorskimi na obszarze geograficznym, który zostanie zdefiniowany, oraz ustanawiającego definicję tego obszaru geograficznego.

4. W celu uwzględnienia naturalnych ograniczeń wpływających na produkcję rolną w obszarach górskich, Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 56, aktów delegowanych dotyczących ustanowienia metod produkcji i innych kryteriów mających znaczenie dla stosowania określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie ustanowionego w ust. 1 niniejszego artykułu.

▼ **B***Artykuł 32***Produkt rolnictwa wyspiarskiego**

Najpóźniej dnia 4 stycznia 2014 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące kwestii nowego określenia, „produkt rolnictwa wyspiarskiego”. Określenie to może być stosowane wyłącznie do opisu przeznaczonych do spożycia przez ludzi produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu, wytworzonych z surowców pochodzących z wysp. Ponadto, by określenie to mogło być stosowane do produktów przetworzonych, przetwarzanie takie również musi odbywać się na wyspach, w przypadkach gdy w zasadniczy sposób wpływa to na szczególne cechy charakterystyczne produktu końcowego.

Sprawozdaniu temu, o ile jest to konieczne, towarzyszą odpowiednie wnioski ustawodawcze dotyczące zastrzeżenia określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie: „produkt rolnictwa wyspiarskiego”.

*Artykuł 33***Ograniczenia stosowania**

1. Określenie jakościowe stosowane fakultatywnie może być stosowane jedynie w odniesieniu do produktów, które spełniają odpowiednie warunki stosowania.
2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące stosowania określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

*Artykuł 34***Monitorowanie**

Państwa członkowskie w oparciu o analizę ryzyka przeprowadzają kontrole, aby zapewnić przestrzeganie wymogów niniejszego tytułu, zaś w przypadku naruszenia przepisów stosują odpowiednie sankcje administracyjne.

TYTUŁ V

PRZEPISY WSPÓLNE*ROZDZIAŁ I*

Kontrole urzędowe dotyczące chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności

*Artykuł 35***Zakres stosowania**

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się w odniesieniu do systemów jakości opisanych w tytule II i tytule III.

Artykuł 36▼ **M1****Przedmiot kontroli urzędowych**

▼M1

3. Kontrole urzędowe przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady ►**C1** (UE) 2017/625 ◄⁽¹⁾ obejmują:

▼B

- a) sprawdzenie, czy produkt jest zgodny ze stosowną specyfikacją produktu; oraz
- b) monitorowanie stosowania zarejestrowanych nazw w odniesieniu do produktu wprowadzonego na rynek zgodnie z art. 13 w przypadku nazw zarejestrowanych na mocy tytułu II oraz zgodnie z art. 24 w przypadku nazw zarejestrowanych na mocy tytułu III.

*Artykuł 37***Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu****▼M1**

1. W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które odnoszą się do produktów pochodzących z terytorium Unii, weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest dokonywana przez:

- a) właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 4 rozporządzenia ►**C1** (UE) 2017/625 ◄; lub
- b) jednostki upoważnione zgodnie z definicją określoną w art. 3 pkt 5 rozporządzenia ►**C1** (UE) 2017/625 ◄

▼B

Koszty takiej kontroli zgodności ze specyfikacją produktu mogą być ponoszone przez podmioty podlegające kontroli. Państwa członkowskie mogą również uczestniczyć w tych kosztach.

2. W odniesieniu do nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które odnoszą się do produktów pochodzących z państw trzecich, kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest dokonywana przez:

- a) jeden lub kilka organów publicznych wyznaczonych przez państwo trzecie; lub
- b) jedną lub kilka jednostek certyfikujących produkty.

3. ►**M1** ————— ◄

Komisja podaje do wiadomości publicznej nazwę i adres organów i jednostek, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i okresowo aktualizuje te informacje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ►**C1** (UE) 2017/625 ◄ z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (►**C1** Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1 ◄).

▼B

4. Komisja może, bez stosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, przyjmować akty wykonawcze określające środki, przy pomocy których podaje się do wiadomości publicznej nazwy i adresy jednostek certyfikujących produkty, o których mowa w ►**M1** ust. 2 ◄ niniejszego artykułu.

▼M1*Artykuł 39***Jednostki upoważnione przeprowadzające kontrole w państwach trzecich**

Jednostki upoważnione przeprowadzające kontrole w państwach trzecich, o których mowa w art. 37 ust. 2 lit. b), są akredytowane jako spełniające stosowną normę zharmonizowaną w zakresie „Oceny zgodności – wymogi dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi”. Te jednostki upoważnione mogą być akredytowane przez krajowy organ akredytacyjny w Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 lub przez organ akredytacyjny spoza Unii, będący sygnatariuszem wielostronnej umowy o uznawaniu pod auspicjami Międzynarodowego Forum Akredytacyjnego.

▼B*Artykuł 40***Planowanie działań kontrolnych i sprawozdawczość na ich temat**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby kontrole dotyczące zobowiązań na mocy niniejszego rozdziału zostały wyraźnie uwzględnione w oddzielnej sekcji w ramach wieloletnich krajowych planów kontroli, zgodnie z art. 41, 42 i 43 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

2. Roczne sprawozdania dotyczące kontroli zobowiązań ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia zawierają osobną sekcję poświęconą informacjom wymienionym w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

*ROZDZIAŁ II****Wyjątki w niektórych przypadkach wcześniejszego stosowania****Artykuł 41***Terminy rodzajowe**

1. Nie naruszając przepisów art. 13, niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie terminów, które w Unii mają status terminów rodzajowych, nawet jeżeli taki termin rodzajowy stanowi część nazwy, która jest chroniona na mocy systemu jakości.

2. Aby ustalić, czy termin stał się rodzajowy czy nie, uwzględnia się wszystkie stosowne czynniki, w szczególności:

- a) bieżącą sytuację w obszarach konsumpcji;
- b) stosowne krajowe lub unijne akty prawne.

3. Aby w pełni chronić prawa zainteresowanych stron, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających dodatkowe przepisy dotyczące określania rodzajowego statusu terminu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

▼B*Artykuł 42***Odmiany roślin i rasy zwierząt**

1. Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza wprowadzenia do obrotu produktu, którego etykieta zawiera nazwę lub termin, które są chronione lub zastrzeżone na mocy systemu jakości opisanego w tytułach II, III lub IV i które zawierają lub obejmują nazwę odmiany roślin lub rasy zwierząt, pod warunkiem że:

- a) dany produkt powstał z wykorzystaniem wskazanej odmiany lub rasy lub został z nich otrzymany;
- b) nie dochodzi do wprowadzenia w błąd konsumentów;
- c) stosowanie nazwy danej odmiany lub rasy mieści się w ramach uczciwej konkurencji;
- d) stosowanie przedmiotowych nazw nie prowadzi do nadużycia renomy chronionego terminu; oraz
- e) w przypadku systemu jakości opisanego w tytule II, produkcja i wprowadzanie na rynek produktu wykroczyły poza obszar jego pochodzenia przed datą złożenia wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego.

2. Aby dodatkowo uściślić zakres praw i wolności podmiotów sektora rolno-spożywczego odnośnie do stosowania nazw odmian roślin lub ras zwierząt, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych w odniesieniu do przepisów regulujących stosowanie tych nazw.

*Artykuł 43***Stosunek do własności intelektualnej**

Systemy jakości opisane w tytułach III i IV nie naruszają przepisów unijnych ani przepisów państw członkowskich regulujących kwestie własności intelektualnej, w szczególności przepisów dotyczących nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i znaków towarowych jak również praw przyznanych na mocy tych przepisów.

*ROZDZIAŁ III***Oznaczenia i symbole systemów jakości oraz rola producentów***Artykuł 44***Ochrona oznaczeń i symboli**

1. Oznaczenia, skróty i symbole mogą być stosowane tylko w związku z produktami wytworzonymi zgodnie z przepisami systemu jakości, do którego się one odnoszą. Dotyczy to w szczególności następujących oznaczeń, skrótów i symboli:

- a) „chroniona nazwa pochodzenia”, „chronione oznaczenie geograficzne”, „oznaczenie geograficzne”, „ChNP”, „ChOG”, oraz powiązane z nimi symbole, zgodnie z tytułem II;

▼B

b) „gwarantowana tradycyjna specjalność”, „GTS”, oraz powiązany z nim symbol, zgodnie z tytułem III;

c) „produkt górski”, zgodnie z tytułem IV.

2. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) może, z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu, w sposób scentralizowany finansować wsparcie administracyjne w zakresie: rozwoju, działań przygotowawczych, monitorowania, wsparcia administracyjnego i prawnego, ochrony prawnej, opłat rejestracyjnych, opłat za przedłużenie ważności, opłat za usługi z tytułu monitorowania zgłaszanych znaków towarowych, opłat z tytułu spraw sądowych i wszelkich innych powiązanych środków, niezbędnych do ochrony stosowania oznaczeń, skrótów i symboli odnoszących się do systemów jakości przed niewłaściwym stosowaniem, imitowaniem bądź przywoływaniem lub przed wszelkimi innymi praktykami, które mogłyby wprowadzić w błąd konsumentów, na terytorium Unii i w państwach trzecich.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące jednolitej ochrony oznaczeń, skrótów i symboli, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

*Artykuł 45***Rola grup**

1. Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów dotyczących organizacji producentów i organizacji międzybranżowych ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007, grupom przysługuje prawo do:

- a) udziału w działaniach, których celem jest zapewnienie gwarancji jakości, renomy i autentyczności produktów danej grupy na rynku, poprzez monitorowanie stosowania nazw w handlu oraz – tam gdzie to konieczne – poprzez informowanie właściwych organów, o których mowa w art. 36, lub jakiegokolwiek innego właściwego organu na mocy przepisów art. 13 ust. 3;
- b) podejmowania działań, których celem jest zapewnienie odpowiedniej ochrony prawnej chronionej nazwie pochodzenia lub chronionemu oznaczeniu geograficznemu i intelektualnym prawom własności, które są z nimi bezpośrednio związane;
- c) przygotowywanie działań informacyjnych i promocyjnych, których celem jest przekazywanie konsumentom wiedzy o cechach produktów stanowiących ich wartość dodaną;
- d) rozwoju działań związanych z zapewnianiem zgodności produktu z jego specyfikacją;
- e) podejmowania działań mających na celu poprawę funkcjonowania systemu, w tym do rozwijania wiedzy fachowej na temat gospodarki, przygotowywania analiz gospodarczych, upowszechniania informacji gospodarczych na temat systemu i świadczenia usług doradczych na rzecz producentów;
- f) przyjmowania środków służących zwiększaniu wartości produktów i – tam gdzie to konieczne – podejmowania kroków służących zapobieganiu wszelkim środkom, które są lub mogą być szkodliwe dla wizerunku tych produktów lub służących przeciwdziałaniu tym środkom.

2. Państwa członkowskie mogą zachęcać – używając środków administracyjnych – do tworzenia i funkcjonowania grup na swoich terytoriach. Ponadto państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy grup, o których mowa w art. 3 pkt 2. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

▼B*Artykuł 46***Prawo do korzystania z systemów**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy podmiot przestrzegający przepisów dotyczących systemów jakości określonych w tytule II i III był uprawniony do objęcia go systemem kontroli zgodności ustanowionym w art. 37.
2. Podmioty, które przetwarzają i przechowują produkt wprowadzany na rynek oznaczony jako gwarantowana tradycyjna specjalność, chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, lub takie, które wprowadzają przedmiotowe produkty do obrotu, również podlegają kontroli ustanowionej w I niniejszego tytułu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty chcące przestrzegać przepisów systemu jakości określonego w tytułach III i IV miały taką możliwość i nie napotykały przeszkód w uczestnictwie mających charakter dyskryminacyjny lub pozbawionych obiektywnych podstaw.

*Artykuł 47***Oplaty**

Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności przepisów tytułu II rozdział VI, państwa członkowskie mogą pobierać opłaty mające pokryć koszty zarządzania systemami jakości ponoszone przez te państwa, w tym koszty poniesione z tytułu obsługi wniosków, oświadczeń o sprzeciwie, wniosków o zmiany i wniosków o cofnięcie rejestracji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

ROZDZIAŁ IV

Proces składania wniosków i rejestracji w odniesieniu do nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności

*Artykuł 48***Zakres procesu składania wniosków**

Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się w odniesieniu do systemów jakości ustanowionych w tytule II i tytule III.

*Artykuł 49***Wniosek o rejestrację nazw**

1. Wnioski o rejestrację nazw w ramach systemów jakości, o których mowa w art. 48, mogą składać wyłącznie grupy pracujące z produktami, których nazwa ma być zarejestrowana. W przypadku „chronionych nazw pochodzenia” lub „chronionych oznaczeń geograficznych” oznaczających transgraniczny obszar geograficzny lub w przypadku „gwarantowanych tradycyjnych specjalności” kilka grup z różnych państw członkowskich lub państw trzecich może złożyć wspólny wniosek o rejestrację.

▼B

Pojedyncza osoby fizycznej lub prawna może być traktowana jako grupa, o ile zostanie wykazane, że zostały spełnione są łącznie następujące dwa warunki:

- a) dana osoba jest jedynym producentem, który chce złożyć wniosek o rejestrację;
- b) w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych zdefiniowany obszar geograficzny ma cechy znacznie różniące się od cech obszarów sąsiadujących lub cechy danego produktu różnią się od cech produktów produkowanych na sąsiednich obszarach.

2. Jeżeli wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule II dotyczy obszaru geograficznego położonego w państwie członkowskim, lub wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule III został przygotowany przez grupę, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, wniosek ten kierowany jest do organów tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie bada wniosek przy wykorzystaniu właściwych środków, aby sprawdzić, czy jest on uzasadniony i czy spełnia wymogi danego systemu.

3. Państwo członkowskie – w ramach badania wniosku, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu – wszczyna krajową procedurę sprzeciwu, która zapewnia odpowiednie opublikowanie wniosku i pozostawia rozsądny okres, w którym każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca siedzibę lub miejsce pobytu na terytorium tego państwa, może wnieść sprzeciw wobec wniosku.

Państwo członkowskie analizuje dopuszczalność sprzeciwów otrzymanych w ramach systemu określonego w tytule II w świetle kryteriów, o których mowa w art. 10 ust. 1, lub dopuszczalność sprzeciwów otrzymanych w ramach systemu określonego w tytule III w świetle kryteriów, o których mowa w art. 21 ust. 1.

4. Jeżeli – po dokonaniu oceny wszelkich otrzymanych sprzeciwów – państwo członkowskie uzna, że wymogi niniejszego rozporządzenia zostały spełnione, może podjąć decyzję pozytywną i przekazać dokumentację wniosku Komisji. W takim przypadku informuje ono Komisję o dopuszczalnych sprzeciwach zgłoszonych przez osoby fizyczne lub prawne, które w sposób zgodny z prawem wprowadziły odnośne produkty na rynek, używając przedmiotowych nazw nieprzerwanie przez co najmniej pięć lat poprzedzających datę publikacji, o której mowa w ust. 3.

Państwo członkowskie zapewnia, aby wydana przez nie pozytywna decyzja została podana do wiadomości publicznej, oraz aby wszelkie osoby fizyczne i prawne mające uzasadniony interes miały możliwość złożenia odwołania.

Państwo członkowskie zapewnia publikację tej wersji specyfikacji produktu, na której oparta jest jego pozytywna decyzja, i umożliwia elektroniczny dostęp do specyfikacji produktu.

W odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia i chronionego oznaczenia geograficznego państwo członkowskie zapewnia również, aby została należycie opublikowana ta wersja specyfikacji produktu, na której oparta jest decyzja Komisji zgodnie z art. 50 ust. 2.

5. Jeżeli wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule II dotyczy obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, lub jeżeli wniosek złożony w ramach systemu określonego w tytule III został przygotowany przez grupę, której siedziba znajduje się w państwie trzecim, wniosek ten składany jest w Komisji – bezpośrednio lub za pośrednictwem organów danego państwa trzeciego.

▼B

6. Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, są przesyłane do Komisji w jednym z języków urzędowych Unii.

7. Aby usprawnić proces składania wniosków, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych określających zasady przeprowadzania krajowej procedury sprzeciwu w odniesieniu do wspólnych wniosków dotyczących terytorium więcej niż jednego kraju oraz uzupełniających przepisy dotyczące procesu składania wniosków.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, form i przedstawiania wniosków, w tym wniosków dotyczących więcej niż jednego terytorium krajowego. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

▼M2

8. Państwa członkowskie bezzwłocznie informują Komisję, jeżeli przed sądem krajowym lub innym organem krajowym wszczęto postępowanie w sprawie wniosku, który przedłożono Komisji zgodnie z ust. 4, oraz jeżeli wniosek został unieważniony na poziomie krajowym na mocy natychmiast wykonalnego, ale nie prawomocnego orzeczenia sądowego.

*Artykuł 50***Badanie wniosku przez Komisję i publikacja otwierająca procedurę sprzeciwu**

1. Komisja sprawdza wnioski o rejestrację, które jej przekazano zgodnie z art. 49 ust. 4 i 5. Komisja sprawdza, czy wnioski zawierają wymagane informacje i czy nie zawierają oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik procedury badania wniosku i procedury sprzeciwu przeprowadzonej przez zainteresowane państwo członkowskie.

Badanie wniosku przez Komisję nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy od daty otrzymania wniosku od państwa członkowskiego. W przypadku niedotrzymania tego terminu, Komisja pisemnie informuje wnioskodawcę o powodach tego opóźnienia.

Komisja co najmniej raz w miesiącu publikuje wykaz nazw, w odniesieniu do których złożono do niej wnioski o rejestrację, wraz z datą ich złożenia.

2. Jeżeli po zbadaniu wniosku zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu Komisja uzna, że w odniesieniu do wniosków o rejestrację złożonych w ramach systemu określonego w tytule II zostały spełnione warunki określone w art. 5 i 6 lub że w odniesieniu do wniosków złożonych w ramach systemu określonego w tytule III zostały spełnione warunki określone w art. 18 ust. 1 i 2, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* następujące informacje:

- a) w przypadku wniosków złożonych w ramach systemu określonego w tytule II, dokument jednolity oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu;
- b) w przypadku wniosków złożonych w ramach systemu określonego w tytule III, specyfikację.

3. Komisja jest zwolniona z obowiązku dotrzymania terminu zbadania wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz poinformowania wnioskodawcy o powodach opóźnienia w przypadku otrzymania od państwa członkowskiego powiadomienia dotyczącego wniosku o rejestrację złożonego do Komisji zgodnie z art. 49 ust. 4, w którym to powiadomieniu:

▼ M2

- a) informuje się Komisję, że wniosek został unieważniony na poziomie krajowym na mocy natychmiast wykonalnego, ale nieprawomocnego orzeczenia sądowego; lub
- b) zwraca się do Komisji o zawieszenie badania wniosku, o którym mowa w ust. 1, ze względu na wszczęcie krajowego postępowania sądowego w celu zakwestionowania ważności wniosku, które dane państwo członkowskie uznaje za oparte na uzasadnionych podstawach.

Zwolnienie obowiązuje do momentu, gdy dane państwo członkowskie poinformuje Komisję, że pierwotny wniosek został przywrócony lub że państwo członkowskie cofa swój wniosek o zawieszenie.

▼ B*Artykuł 51***Procedura sprzeciwu**▼ M2

1. W terminie trzech miesięcy od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim i uzasadniony interes może wnieść do Komisji uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie.

Każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo, z którego pochodzi wniosek, i uzasadniony interes może wnieść uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, w terminie umożliwiającym przesłanie oświadczenia o sprzeciwie zgodnie z akapitem pierwszym.

2. Komisja sprawdza dopuszczalność uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie w oparciu o podstawy sprzeciwu określone w art. 10 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych oraz w oparciu o podstawy do sprzeciwu określone w art. 21 w odniesieniu do gwarantowanych tradycyjnych specjalności.

3. Jeśli Komisja uzna, że uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie jest dopuszczalne, wzywa w terminie pięciu miesięcy od daty opublikowania wniosku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* organ lub osobę, które wniosły uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie, oraz organ lub jednostkę, które złożyły wniosek do Komisji, do podjęcia odpowiednich konsultacji prowadzonych przez rozsądny okres nieprzekraczający trzech miesięcy.

Organ lub osoba, które wniosły uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie oraz organ lub jednostka, które złożyły wniosek, bez zbędnej zwłoki rozpoczynają takie konsultacje. Wzajemnie dostarczają sobie odnośnych informacji, by ocenić, czy wniosek o rejestrację jest zgodny z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu. W przypadku braku porozumienia informacje te są przekazywane Komisji.

W każdym momencie w okresie na przeprowadzenie konsultacji Komisja na wniosek wnioskodawcy może przedłużyć ich termin maksymalnie o trzy miesiące.

▼ B

4. Jeżeli w wyniku odpowiednich konsultacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu dokonano znaczących zmian w szczegółowych informacjach opublikowanych zgodnie z art. 50 ust. 2, Komisja powtarza procedurę badania wniosku, o której mowa w art. 50.

▼ M2

5. Uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie oraz inne dokumenty, które są przesyłane do Komisji zgodnie z ust. 1, 2 i 3, są sporządzane w jednym z języków urzędowych Unii.

▼ B

6. Aby ustanowić jasne procedury i terminy zgłaszania sprzeciwu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających przepisy dotyczące procedury zgłaszania sprzeciwu.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące procedur, formy i przedstawiania sprzeciwu. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

*Artykuł 52***Decyzja o rejestracji****▼ M2**

1. Jeżeli na podstawie informacji uzyskanych przez Komisję w wyniku badania wniosku zgodnie z art. 50 ust. 1 akapit pierwszy uzna ona, że warunki określone w art. 5 i 6 w odniesieniu do systemów jakości, o których mowa w tytule II, lub w art. 18 w odniesieniu do systemów jakości, o których mowa w tytule III, nie są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze odrzucające wniosek. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

2. Jeżeli Komisja nie otrzyma dopuszczalnego uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 51, przyjmuje ona bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 57 ust. 2, akty wykonawcze rejestrujące nazwę.

▼ B

3. Jeżeli Komisja otrzyma uzasadnione dopuszczalne oświadczenie o sprzeciwie, podejmuje ona – po przeprowadzeniu właściwych konsultacji, o których mowa w art. 51 ust. 3 oraz uwzględniając wyniki tych konsultacji – następujące działania:

- a) jeżeli osiągnięto porozumienie, rejestruje nazwę w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez stosowania procedury, o której mowa w art. 57 ust. 2, oraz – w razie potrzeby – zmienia informacje opublikowane na mocy art. 50 ust. 2, pod warunkiem że zmiany te nie mają istotnego charakteru; lub
- b) jeżeli nie osiągnięto porozumienia, przyjmuje akty wykonawcze decydujące o rejestracji. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

4. Akty rejestracyjne oraz decyzje o odrzuceniu publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼ M2*Artykuł 53***Zmiany w specyfikacji produktu****▼ B**

1. Grupa mająca uzasadniony interes może złożyć wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu.

Wnioski powinny opisywać i uzasadniać proponowane zmiany.

▼B

2. Jeżeli wśród zmian wprowadzanych do specyfikacji występuje choć jedna zmiana, która nie jest nieznaczna, wniosek o zmianę podlega procedurze określonej w art. 49–52.

Jeżeli jednak proponowane zmiany są nieznaczne, Komisja zatwierdza lub odrzuca wniosek. W przypadku zatwierdzenia zmian pociągających za sobą zmianę elementów, o których mowa w art. 50 ust. 2, Komisja publikuje te elementy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Aby zmianę można było uznać za nieznaczną w przypadku systemu jakości opisanego w tytule II nie może ona:

- a) odnosić się do istotnych cech danego produktu;
- b) zmieniać związku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. f) ppkt (i) lub (ii);
- c) obejmować zmiany nazwy lub jakiegokolwiek części nazwy danego produktu;
- d) wpływać na określenie obszaru geograficznego; lub
- e) oznaczać dodatkowych ograniczeń w handlu danym produktem lub używanymi do jego wytworzenia surowcami.

Aby zmianę można było uznać za nieznaczną w przypadku systemu jakości opisanego w tytule III nie może ona:

- a) odnosić się do istotnych cech danego produktu;
- b) wprowadzać zasadniczych zmian metody produkcji; lub
- c) obejmować zmiany nazwy lub jakiegokolwiek części nazwy danego produktu.

Podczas badania wniosku należy skupić się na proponowanej zmianie.

▼M2

3. Aby usprawnić administracyjny proces dotyczący zmian na poziomie Unii i zmian standardowych w specyfikacji produktu, w tym w przypadkach, w których zmiana nie wiąże się ze zmianą jednolitego dokumentu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających przepisy dotyczące procedury składania wniosku o zmianę.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, formularza i sposobu składania wniosku w przypadku zmian na poziomie Unii oraz dotyczące procedur i formularza w przypadku zmian standardowych oraz ich zgłaszania Komisji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

▼B*Artykuł 54***Cofnięcie rejestracji**

1. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek dowolnej osoby fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes – przyjmować akty wykonawcze, aby cofnąć rejestrację chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności w przypadku, gdy:

- a) nie zagwarantowano zgodności z wymogami specyfikacji;

▼B

- b) od co najmniej siedmiu lat nie wprowadzono do obrotu żadnego produktu w ramach danej gwarantowanej tradycyjnej specjalności, chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego.

Komisja może – na wniosek producentów produktu wprowadzanego na rynek pod daną zarejestrowaną nazwą – cofnąć stosowną rejestrację.

Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

2. Aby zagwarantować pewność prawa dając wszystkim stronom sposobność obrony własnych praw i uzasadnionych interesów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających przepisy dotyczące procesu cofnięcia rejestracji.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczególne przepisy dotyczące procedur i formy procesu cofnięcia rejestracji oraz przedstawiania wniosków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

TYTUŁ VI

PRZEPISY PROCEDURALNE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Rolnictwo lokalne i sprzedaż bezpośrednia

Artykuł 55

Sprawozdawczość na temat rolnictwa lokalnego i sprzedaży bezpośredniej

Nie później niż dnia 4 stycznia 2014 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie nowego systemu etykietowania dotyczącego rolnictwa lokalnego i sprzedaży bezpośredniej, aby wspomóc producentów we wprowadzaniu ich produktów na rynek lokalny. Sprawozdanie to będzie się koncentrowało na możliwości wykorzystania nowej etykiety przez rolnika do nadania swojemu produktowi wartości dodanej i powinno uwzględnić inne kryteria, takie jak: możliwość zmniejszenia emisji dwutlenku węgla i odpadów poprzez krótkie łańcuchy produkcji i dystrybucji.

Sprawozdaniu temu w razie konieczności towarzyszyć będą stosowne wnioski ustawodawcze dotyczące stworzenia systemu etykietowania dotyczącego rolnictwa lokalnego i sprzedaży bezpośredniej.

ROZDZIAŁ II

Przepisy proceduralne

Artykuł 56

Wykonywanie przekazywanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule..

▼B

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi, art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 12 ust. 5 akapit pierwszy, art. 16 ust. 2, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, art. 23 ust. 4 akapit pierwszy, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30, art. 31 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 7 akapit pierwszy, art. 51 ust. 6 akapit pierwszy, art. 53 ust. 3 akapit pierwszy i art. 54 ust. 2 akapit pierwszy powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 3 stycznia 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużane na takie same y okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi, art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 12 ust. 5 akapit pierwszy, art. 16 ust. 2, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, art. 23 ust. 4 akapit pierwszy, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30, art. 31 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 7 akapit pierwszy, art. 51 ust. 6 akapit pierwszy, art. 53 ust. 3 akapit pierwszy i art. 54 ust. 2 akapit pierwszy może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 1 akapit drugi, art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 12 ust. 5 akapit pierwszy, art. 16 ust. 2, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 2 akapit pierwszy, art. 23 ust. 4 akapit pierwszy, art. 25 ust. 3, art. 29 ust. 4, art. 30, art. 31 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 7 akapit pierwszy, art. 51 ust. 6 akapit pierwszy, art. 53 ust. 3 akapit pierwszy, art. 54 ust. 2 akapit pierwszy wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub, jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Ten termin przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 57

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼B

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*ROZDZIAŁ III****Uchylenie i przepisy końcowe****Artykuł 58***Uchylenie**

1. Rozporządzenia (WE) nr 509/2006 i (WE) nr 510/2006 tracą moc.

Jednakże w odniesieniu do wniosków dotyczących produktów nieobjętych zakresem stosowania tytułu III niniejszego rozporządzenia i otrzymanych przez Komisję przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nadal stosuje się art. 13 rozporządzenia (WE) nr 509/2006.

2. Odesłania do uchylonych rozporządzeń należy rozumieć, jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 59***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże art. 12 ust. 3 i art. 23 ust. 3 stosuje się od dnia 4 stycznia 2016 r. bez uszczerbku dla produktów już wprowadzonych do obrotu przed tą datą.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B*ZAŁĄCZNIK I***PRODUKTY ROLNE I ŚRODKI SPOŻYWCZE, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 2 UST. 1****I. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne**

- piwo,
- czekolada i produkty pochodne,
- chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze,
- napoje z ekstraktów roślinnych,
- makarony,
- sól,
- naturalne gumy i żywice,
- pasta musztardowa,
- siano,
- olejki eteryczne,
- korek,
- koszenila,
- kwiaty i rośliny ozdobne,
- bawełna,
- wełna,
- wiklina,
- len międlony,
- skóra,
- futro,
- pierze,

▼M2

- wina aromatyzowane zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 251/2014,
- inne napoje alkoholowe, z wyjątkiem napojów spirytusowych i produktów sektora wina wymienionych w załączniku VII część II do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,
- воск pszczeli.

▼B**II. Gwarantowane tradycyjne specjalności**

- gotowe dania,
- piwo,
- czekolada i produkty pochodne,
- chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze,
- napoje z ekstraktów roślinnych,
- makarony,
- sól.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 58 UST. 2

Rozporządzenie (WE) nr 509/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 2 ust. 3
art. 1 ust. 3	art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 3 pkt 5
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 3 pkt 3
art. 2 ust. 1 lit. c)	—
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 3 pkt 2
art. 2 ust. 2 akapity od pierwszego do trzeciego	—
art. 2 ust. 2 akapit czwarty	—
art. 3	art. 22 ust. 1
art. 4 ust. 1 akapit pierwszy	art. 18 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 18 ust. 2
art. 4 ust. 3 akapit pierwszy	—
art. 4 ust. 3 akapit drugi	art. 18 ust. 3
art. 5 ust. 1	art. 43
art. 5 ust. 2	art. 42 ust. 1
art. 6 ust. 1	art. 19 ust. 1
art. 6 ust. 1 lit. a)	art. 19 ust. 1 lit. a)
art. 6 ust. 1 lit. b)	art. 19 ust. 1 lit. b)
art. 6 ust. 1 lit. c)	art. 19 ust. 1 lit. c)
art. 6 ust. 1 lit. d)	—
art. 6 ust. 1 lit. e)	art. 19 ust. 1 lit. d)
art. 6 ust. 1 lit. f)	—
art. 7 ust. 1 i 2	art. 49 ust. 1
art. 7 ust. 3 lit. a) i b)	art. 20 ust. 1 lit. a) i b)
art. 7 ust. 3 lit. c)	—
art. 7 ust. 3 lit. d)	—
art. 7 ust. 4	art. 49 ust. 2

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 509/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 7 ust. 5	art. 49 ust. 3
art. 7 ust. 6 lit. a), b) i c)	art. 49 ust. 4
art. 7 ust. 6 lit. d)	art. 20 ust. 2
art. 7 ust. 7	art. 49 ust. 5
art. 7 ust. 8	art. 49 ust. 6
art. 8 ust. 1	art. 50 ust. 1
art. 8 ust. 2 akapit pierwszy	art. 50 ust. 2 lit. b)
art. 8 ust. 2 akapit drugi	art. 52 ust. 1
art. 9 ust. 1 i 2	art. 51 ust. 1
art. 9 ust. 3	art. 21 ust. 1 i 2
art. 9 ust. 4	art. 52 ust. 2
art. 9 ust. 5	art. 52 ust. 3 i 4
art. 9 ust. 6	art. 51 ust. 5
art. 10	art. 54
art. 11	art. 53
art. 12	art. 23
art. 13 ust. 1	—
art. 13 ust. 2	—
art. 13 ust. 3	—
art. 14 ust. 1	art. 36 ust. 1
art. 14 ust. 2	art. 46 ust. 1
art. 14 ust. 3	art. 37 ust. 3 akapit drugi
art. 15 ust. 1	art. 37 ust. 1
art. 15 ust. 2	art. 37 ust. 2
art. 15 ust. 3	art. 39 ust. 2
art. 15 ust. 4	art. 36 ust. 2
art. 16	—
art. 17 ust. 1 i 2	art. 24 ust. 1
art. 17 ust. 3	art. 24 ust. 2
art. 18	art. 57

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 509/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 19 ust. 1 lit. a)	—
art. 19 ust. 1 lit. b)	art. 49 ust. 7 akapit drugi
art. 19 ust. 1 lit. c)	art. 49 ust. 7 akapit pierwszy
art. 19 ust. 1 lit. d)	art. 22 ust. 2
art. 19 ust. 1 lit. e)	art. 51 ust. 6
art. 19 ust. 1 lit. f)	art. 54 ust. 1
art. 19 ust. 1 lit. g)	art. 23 ust. 4
art. 19 ust. 1 lit. h)	—
art. 19 ust. 1 lit. i)	—
art. 19 ust. 2	art. 25 ust. 1
art. 19 ust. 3 lit. a)	—
art. 19 ust. 3 lit. b)	art. 25 ust. 2
art. 20	art. 47
art. 21	art. 58
art. 22	art. 59
załącznik I	załącznik I (część II)

Rozporządzenie (WE) nr 510/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 2 ust. 1 i 2
art. 1 ust. 2	art. 2 ust. 3
art. 1 ust. 3	art. 2 ust. 4
art. 2	art. 5
art. 3 ust. 1 akapit pierwszy	art. 6 ust. 1
art. 3 ust. 1 akapit drugi i trzeci	art. 41 ust. 1, 2 i 3
art. 3 ust. 2, 3 i 4	art. 6 ust. 2, 3 i 4
art. 4	art. 7
art. 5 ust. 1	art. 3 pkt 2 i art. 49 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 49 ust. 1
art. 5 ust. 3	art. 8 ust. 1
art. 5 ust. 4	art. 49 ust. 2
art. 5 ust. 5	art. 49 ust. 3

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 510/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 5 ust. 6	art. 9
art. 5 ust. 7	art. 8 ust. 2
art. 5 ust. 8	—
art. 5 ust. 9 akapit pierwszy	—
art. 5 ust. 9 akapit drugi	art. 49 ust. 5
art. 5 ust. 10	art. 49 ust. 6
art. 5 ust. 11	—
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy	art. 50 ust. 1
art. 6 ust. 2 akapit pierwszy	art. 50 ust. 2 lit. a)
art. 6 ust. 2 akapit drugi	art. 52 ust. 1
art. 7 ust. 1	art. 51 ust. 1 akapit pierwszy
art. 7 ust. 2	art. 51 ust. 1 akapit drugi
art. 7 ust. 3	art. 10
art. 7 ust. 4	art. 52 ust. 2 i art. 52 ust. 4
art. 7 ust. 5	art. 51 ust. 3 i art. 52 ust. 3 i 4
art. 7 ust. 6	art. 11
art. 7 ust. 7	art. 51 ust. 5
art. 8	art. 12
art. 9	art. 53
art. 10 ust. 1	art. 36 ust. 1
art. 10 ust. 2	art. 46 ust. 1
art. 10 ust. 3	art. 37 ust. 3 akapit drugi
art. 11 ust. 1	art. 37 ust. 1
art. 11 ust. 2	art. 37 ust. 2
art. 11 ust. 3	art. 39 ust. 2
art. 11 ust. 4	art. 36 ust. 2
art. 12	art. 54
art. 13 ust. 1	art. 13 ust. 1
art. 13 ust. 2	art. 13 ust. 2
art. 13 ust. 3	art. 15 ust. 1
art. 13 ust. 4	art. 15 ust. 2

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 510/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 14	art. 14
art. 15	art. 57
art. 16 lit. a)	art. 5 ust. 4 akapit drugi
art. 16 lit. b)	—
art. 16 lit. c)	—
art. 16 lit. d)	art. 49 ust. 7
art. 16 lit. e)	—
art. 16 lit. f)	art. 51 ust. 6
art. 16 lit. g)	art. 12 ust. 7
art. 16 lit. h)	—
art. 16 lit. i)	art. 11 ust. 3
art. 16 lit. j)	—
art. 16 lit. k)	art. 54 ust. 2
art. 17	art. 16
art. 18	art. 47
art. 19	art. 58
art. 20	art. 59
załączniki I i II	załącznik I (część I)